

SAAGID SUUREMAKS

Seoses sm. Hruštšovi ettekande teeside NSV Liidu rahvamajanduse arendamise seitseaastaku perspektiivplaani kohta aastateks 1959—1965 üldrahvaliku aruteluga arutasime ka meie, Ed. Vilde nimelise kolhoosi töötajad, üksikasjalikult läbi oma kolhoosi perspektiivplaani näitajad, et suurendada karjakasvatuse toodang ligikaudu kahekordseks. Selleks on tarvilik luua eelkõige tugev söödabaas.

Kõigepealt vaatame teraviljakasvatuse olukorda kolhoosis. Ühismajand koristab igal aastal ca 700—800 ha teravilja. Kuid teravilja kogutoodangu suurendamiseks ei ole meil peamiseks hektarite arvu suurendamine, vaid saagikuse tõstmine. Nii oli 1955. aastal keskmise hektarisaak 6,57 ts ja 1956. a. tõusis see 9,51 ts-le. 1957. aastaks tõstisime hektarisaagi 13,84 tsentnerile. Mullu, 1958. a., tuli teravilja keskmiseks hektarisaagiks 16,8 ts. Meie perspektiiv on saada 1965. a. 20 ts hektari kohta ja kokku 600 tonni teravilja.

Üksikute kultuuride lõikes võin märkida, et 1958. aastal andis talinisu «Puuk» I brigaadis hektarisaagiks 42,7 ha-lt 21,4 ts. Suvinisu «Kauka» andis samas brigaadis 15 ha-lt 24,9 ts saaki hektarilt. Otra oli kolhoosis 117,4 ha saagikusega 24,5 ts ha kohta (III brigaadis saadi aga 30,7 ha-lt hektarisaagiks 27,6 ts). Üle minnes teravilja külvipinnal 40—50% ulatuses odra kasvatamisele, saame teravilja kogutoodangut veelgi varem kahekordistada.

Senisest suuremat tähelepanu osutame kartulikasvatusele. Selle kultuuri hektarisaagid on tõusnud järgmiselt: 1955. a. — 73,3 ts, 1958. a. — 137 ts. Kuid ees on veel palju tööd. Meil on võimalik tõsta kartulisaaki 180—200 ts-ni ha kohta.

Põldheina hektarisaak kõigub praegu 18—20 ts vahel. Tõstes saagikuse 28—30 ts-ni hektarilt suureneb heinakogus 1500—1600 tonnini. Ülesharimisel on 100 hektarit sood, mis lähema kahe aasta jooksul annab 300 tonni heina. Siis ongi heinavarud kahekordsed. Kultuurkarjamaade pinda suurendame praeguse 0,3 ha asemel 0,6 hektarini lehma kohta. Juba 1959. a. rajatakse 30 ha kultuurkarjamaad uskúlvide näol.

Silokultuuride saagikus on olnud 80—100 ts hektarilt, kuid seitseaastaku jooksul läheme üle kõrgesaagilistele kultuuridele, nagu mais, söödakapsas, valge mesikas, haljasrukis jne. Koristamine on siinjuures suureks probleemiks. Sileerida ainult käsitsi 3500—4000 tonni — see jääb küsitavaks. See tööloik tuleb täielikult mehhaniseerida alates külvist, hooldamisest ja koristusest kuni hoidlatesse ja kuhilatesse panemiseni.

Orgaaniliste väetiste küsimuse lahendamise mesikakülvide näol keesadele, millest esimese niidu kasutame siloks. Turbatootmine nii alapanuks kui ka väetiseks tuleb mehhaniseerida. Saakide suurenemisega tõusevad ka põhukogused, sellega saab suurendada samuti laudasõnniku kogust.

J. VÖRK,
kolhoosi agronoom